Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tuor. Subleuat mentes quod
nũ mentes pauore nõ ꝓprie
uacuerit. a multu oculor dei
se uidit ee pectũ. Post mt
m q̃pe luminis ulicem que
m eius aĩa p stemplationis
gĩum uidio claritatis emicuit
ad semetipm reduit et cogni
tione pcepta ut quib; bonis
illic de eet ut quib; malis
hic ad eet inuenit. Heq enĩ
quis pseuentis uite mala sie
sunt ꝓspice pualet si bona et
ne putrie p stemplõnis gus
tũ stingere nectũ ualet. Vnde
a multu oculor dei se pectũ
esse cognouit subleuat q̃pe
uidit qd se hic uide no pos
se ad se relapsus ingemuit
Q tam sol; anima ista com
punctio affice familiaris sol;
qua omes ymaginatioes
corpeas insolenter sibi obui
antes deuitit et cordis ocu
lũ figere in ipõ uidio in eu
cum scpte lucis intendit. Has
q̃pe figurar corpaliũ spes
ad se intus et infirmitate
corpis tuxit s; pfecte com
puncta hoc sumopere mugi
lat ne ad ueritatẽ queiit
eam ymaginatio cum scpte
uisionis illudat cunctas q
sibi obuiantes ymagines
respuit. Qa enĩ p illas in
tra se lapsa e sine ullis sup
se ire conat et postquã pei
multa indecenter sparsa est.
in unũ se colligere nitit ut
si magna uj amoris pualet
ee unũ atq in corpeum con
templet. Vnde aliqn ad quan
tam inusitata dulcedine inter
ni saporis admittit et raptũ
aliquom ardenti spũ afflata
renouat tantoq magis in
hiat quantomagis qd amat
degustat atq adhoc intuire ap
petit qd sibi dulce sape intu
dens sentit qua uidel; eius
amore dulcedinis sibi coa se
uluit et postqua hanc ut
cumq pcipe potuit quid sine
illa tudũ fuissent inuenit
eu inhere conat s; ab eius
fortitudine sua adhuc infir
mitate repellit et qua eius
munditie stempari si ualet
flere dulce habet sibiq ad
se cadenti infirmitatis sue
laemas sterne. Heq enĩ pot
uitis oculũ in id qd intus se
raptum aspexerat fige. qua
ipõ uetustatis sue usu deor
sum re apellit. Int hec an
helat estuat sup se ire cona
t. s; ad familiares tenebras
suas. uicta fatigatioe relabit.
Qa g sic affecta aĩa sua se
ipam grue certam toleratt.
et qua omis hec de nobis
struuersia ci nos afficit qm
uis delectacoe pmixta nõ
modicũ doloe parit helu
postqua dyẽ tenn nobis p
domnũ loqu. et locutioe es
mus aures apte nõ in me
rito eande aptionem auriũ
disciplina uocat qua eo ma
gis nos affluendo steriit q
magis ad nos p occulta es
inspiratoem interne intel
ligentie sonũ erumpit. Heq
enĩ fleret extrinsecus quisq